

Arrest

nr. 348 596 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
handelend als wettelijke vertegenwoordiger van X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT**
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordiger van X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. DE BLENDE, *loco* advocaat E. VAN DER HAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) mei 2009.

1.2. Verzoekster dient op 23 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NBMV).

1.3. Verzoekster wordt op 30 april 2024 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan haar toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 oktober 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en op (...) mei 2009 geboren te zijn in (...), gelegen in de provincie Middle Juba in Somalië. Je behoort tot de clan Sheikhal. Van dezelfde vader en moeder heb je twee jongere broers, M. en S., en een oudere zus N.. Toen je nog erg jong was had je vader een winkel in (...). Al-Shabaab eiste dat hij zijn winkel zou sluiten, maar je vader weigerde, waarop hij door al-Shabaab vermoord werd. Na de dood van je vader trouwde je moeder met A. M. W. en verhuisden jullie met het gezin van (...) naar (...), gelegen in de provincie Bay. Met A. kreeg je moeder twee zonen, A. en A., en een dochter, U. Na enkele jaren scheidde je moeder van A. en hertrouwde ze met A. A. met wie ze één dochter heeft, je zus K.. Hierna scheidde ze ook van hem en trouwde ze met H., met wie ze ook één dochter kreeg, je zus A.. Ondertussen is je moeder ook van deze man gescheiden en is ze alleenstaand.

Op een bepaald moment in 2023, kwamen leden van al-Shabaab de hand van je zus N. vragen. Je paternale oom weigerde om je zus mee te geven. De volgende dag werd hij door al-Shabaab gebeld met de boodschap dat hij geen keuze had en haar moest meegeven, hij weigerde opnieuw. Enige tijd daarna ging je zus naar de markt en kwam ze niet meer terug. De volgende dag werd haar lichaam voor jullie huis gelegd. Al-Shabaab liet aan je familie weten dat zij verantwoordelijk waren voor de dood van je zus en dat ze hetzelfde gingen doen met iedereen die weigert op hun eisen in te gaan.

Enige tijd later werd jouw oom opnieuw gebeld door al-Shabaab met de boodschap dat ze nu jou wilden. Je oom weigerde met de boodschap dat je nog veel te jong was. De volgende dag kwam een oudere van het dorp naar je oom om hem te overtuigen om jou aan al-Shabaab te geven, je oom weigerde opnieuw. De volgende nacht kwamen gewapende leden van al-Shabaab naar jullie woning. Je oom en oma zaten op dat moment buiten voor het huis, jij, je moeder en je broers en zussen waren binnen. Aangezien je oma en oom weigerden om al-Shabaab te gehoorzamen en jou mee te geven, werden ze ter plekke doodgeschoten. Hierna vertrokken de al-Shabaab-leden zonder het huis te betreden.

Na dit incident kwam je maternale oom vanuit Mogadishu naar (...) om de begrafenis te regelen. De oudere uit het dorp zei tegen je maternale oom dat al-Shabaab jullie nooit met rust zou laten zolang ze jou niet in handen hadden. Daarop nam jouw oom je mee naar Mogadishu. Je verbleef ongeveer een week bij je oom vooraleer je het land verliet. Rond 19 mei 2023 nam je in Somalië het vliegtuig naar Turkije waar je ongeveer drie dagen verbleef. In Turkije nam je opnieuw het vliegtuig en kwam je via een tussenlanding naar België, waar je op 23 mei 2023 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

De weken na je vertrek kwamen leden van al-Shabaab nog verschillende keren bij jouw moeder langs om naar jou vragen. Uit veiligheid verhuisde je moeder daarop met je broers en zussen naar het huis van je maternale oom in Mogadishu. Naast deze oom heb je nog twee jongere maternale ooms van zeventien en negen jaar oud, die bij je oma in Mogadishu verblijven.

Indien je naar Somalië zou moeten terugkeren vrees je door al-Shabaab vermoord te worden.

Ter staving van je verzoek leg je jouw besnijdenisattest neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus je niet kan worden toegekend. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de problemen die je zou ervaren hebben met al-Shabaab en die de aanleiding zouden zijn geweest voor jouw vertrek uit Somalië.

Om te beginnen maak je de problemen rond het gedwongen huwelijk van je zus en de omstandigheden hierrond niet aannemelijk. Volgens jouw verklaringen wilde al-Shabaab je zus meenemen om haar gedwongen te doen huwen met één van hun leden. Al-Shabaab had je paternale oom hier al persoonlijk over aangesproken, had hem hier al over opgebeld en had een oudere van de stad naar je oom gestuurd om hem te overtuigen (CGVS, p. 11, p. 13-14). Het is dan ook opmerkelijk dat jouw familie geen specifieke stappen ondernam om je zus te beschermen en ze op de dag dat ze verdween alleen naar de markt ging, met alle gevolgen van dien (CGVS, p. 13). Zeker aangezien je aangaf dat dit wel vaker gebeurde in je regio en je vertelt over een buurmeisje, genaamd H., die eveneens gedwongen werd meegenomen en moest huwen met een al-Shabaab-lid (CGVS, p. 17). Gevraagd waarom je familie geen voorzorgsmaatregelen nam zeg je dat niemand had gedacht dat ze zou worden meegenomen, dat is echter niet logisch aangezien je vermeldde dat dit soort situaties zich wel vaker voordeden. Bovendien wist je familie hoe gevaarlijk al-Shabaab kon zijn aangezien je vader tien jaar eerder al door hen vermoord werd (CGVS, p. 7). De houding van je familie doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas. Verder is het niet logisch dat al-Shabaab, toen ze je zus eindelijk in handen hadden, besloot haar te vermoorden in plaats van haar gedwongen te doen huwen (CGVS, p. 11). Zeker aangezien ze blijkbaar nog steeds op zoek waren naar een bruid voor één van hun leden en kort na haar dood terug naar jouw familie kwamen om jou op te eisen. Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan de problemen die jouw zus met al-Shabaab zou hebben gehad.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de problemen die je zus had met al-Shabaab, wordt er evenmin zo maar geloof gehecht aan de problemen die je zelf met hun gehad zou hebben en die daaruit voortkwamen. Bovendien zetten de gebeurtenissen die zich daarna zouden hebben voorgedaan de geloofwaardigheid van je verhaal verder op losse schroeven. Zo ondermijnt de houding van jouw familieleden na de dood van je zus opnieuw in ernstige mate de door jou aangehaalde vrees. Mocht je zus immers net door al-Shabaab vermoord zijn en mocht al-Shabaab nu jou hebben willen opeisen, is het niet in te beelden dat je familie, nadat je oom opnieuw weigerde op de eisen van al-Shabaab in te gaan, in jullie huis zou blijven wonen en al-Shabaab op die manier de kans zou geven om opnieuw toe te slaan (CGVS, p. 11, p. 15). Niettemin is dat wat er volgens jou gebeurd zou zijn.

Verder houdt ook de werkwijze van al-Shabaab na de dood van jouw zus geen steek. Zo zouden ze op de nacht dat ze naar jouw woning kwamen, je oma en oom vermoord hebben, om daarna zonder meer te vetrekken. Mochten ze echter op zoek zijn geweest naar jou, hadden ze jou die avond kunnen meenemen, of op zijn minst een poging kunnen doen om jou in het huis te zoeken, je was namelijk thuis (CGVS, p. 11, p. 16). Dat ze dat echter niet deden en simpelweg terug vertrokken ondergraaft dan ook verder de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen. Dat ze dan bovendien achteraf nog op zoek bleken naar jou en meerdere keren bij jouw moeder naar jou kwamen vragen lijkt dermate inefficiënt dat er geen geloof aan kan worden gehecht (CGVS, p. 11-12).

Aangezien aan je verklaringen over je vluchtmotieven geen geloof wordt gehecht, is het ook niet geloofwaardig dat je oom en oma niet langer in leven zijn en dat je moeder uit (...) moest vluchten. Er kan dan ook van worden uitgegaan dat je in je regio van herkomst in Somalië nog over een aanzienlijk netwerk beschikt dat in staat is om je op te vangen bij terugkeer. Bovendien rijst het vermoeden dat je netwerk, in tegenstelling tot wat je beweert, over voldoende middelen beschikt. Je zegt dat jullie niet veel geld hadden en dat je oom, die jullie financieel ondersteunde, ook niet veel geld had. Niettemin heeft jouw oom een grond verkocht om je reis te bekostigen en reisde je op enkele dagen met het vliegtuig van Somalië naar België. Hieruit blijkt dan ook dat jullie niet onbemiddeld waren (verklaring DVZ 08.11.2023, vraag 34; CGVS, p. 10-11).

Het feit dat al-Shabaab soms een kip of een geit van jullie kwam afnemen kan aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen, dit betreft namelijk een soort belasting in Somalië die wordt opgeëist door al-Shabaab. Uit jouw verklaringen blijkt bovendien dat dit gold voor de hele wijk. Hoewel verwerpelijk,

betreft het een feit van gemeenrecht en houdt het bijgevolg geen verband met de criteria van de Conventie van Genève. Dergelijke laakbare praktijken kaderen in de algemene situatie in jouw land en zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Het feit dat jouw familie soms een dier moest afgeven volstaat op zich aldus niet om in jouw hoofde een gegronde vrees, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Het door jou neergelegde besnijdenisattest toont aan dat je type 2 bent besneden. Waar jouw raadsman in het verzoekschrift van 14 augustus 2024 opwerpt dat je bij een terugkeer naar Somalië onderworpen zal worden aan een ernstigere vorm van vrouwelijke genitale verminking (VGV), zijnde infibulatie, dient vooreerst benadrukt te worden dat noch jij, noch jouw voogd en noch jouw advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud een vrees hadden aangehaald om opnieuw te worden besneden. Je hebt géén melding gemaakt van enig probleem al de jaren dat je in Somalië hebt gewoond omwille van het feit dat je niet bent geïnfibuleerd. Uit de landeninformatie blijkt overigens de afname van besnijdenis type 3 bij jongere leeftijdscategorieën (zie Landinfo: Somalia – Female Genital Mutilation van 14/09/2022). Er liggen géén concrete indicaties voor dat jij bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie. In casu zijn er dan ook goede redenen om aan te nemen dat je niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot jouw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Bay te worden beoordeeld.

Bay wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Bay een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Bay is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Bay is gelegen in het zuidwesten van Somalië en vormt samen met Bakool en Lower Shabelle de deelstaat South West. De regio is van groot strategisch en economisch belang voor Somalië. Mede hierdoor is er een sterke aanwezigheid van al-Shabaab in de regio. Bay herbergt een groot aantal overheidsinstallaties en veiligheidstroepen, in het bijzonder in Baidoa, de hoofdstad van de regio die ook als de facto hoofdstad van de South West State fungeert. De situatie in de stad Baidoa, die sinds 2012 bevrijd werd van al-Shabaab, wordt gezien als relatief stabiel hoewel de omgeving van de stad wel onder de invloed van al-Shabaab staat. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Bay, terwijl de overige grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De belangrijkste bron van conflict in Bay is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/ Somalische leger, South West State, AMISOM/ATMIS, Ethiopië en clanmilities. Voor het overige vinden er in de stad Baidoa conflicten plaats tussen clans,

pastorale groepen, evenals terugkeerders en gastgemeenschappen over landeigendom, schaarse natuurlijke bronnen (waaronder water) en humanitaire hulp.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Bay in december 2022 1.287.587 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 240 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (185) en in mindere mate explosions/remote violence (38) en violence against civilians (17). De meeste gevechten zijn hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (SNA en de South West Special Police Forces), het Ethiopische leger en de ATMIS-troepen (het Ethiopisch contingent). Onder battles registreert ACLED ook antiterreuroperaties van de Somalische veiligheidsdiensten en interne gevechten tussen verschillende Somalische veiligheidsdiensten. ACLED registreert 254 doden onder dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten en al-Shabaab-strijders. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. In de categorie explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 21 van de 38 geweldincidenten waarbij de groepering IED-, mortier- en granaataanvallen pleegt tegen het SNA, ATMIS en de politie. Twee incidenten zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Daarnaast voeren de Somalische veiligheidsdiensten en partners aanvallen uit op al-Shabaab-doelwitten en zijn onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor de rest van het geweld in deze categorie. Het geweld door explosions/remote violence kost in de regio Bay aan 10 burgers het leven. Het gaat om twee incidenten waarbij al-Shabaab een IED-aanval uitvoert op een theewinkel, één gelegen in de stad Baidoa, de andere in de stad Bardaale. Het geweld gericht tegen burgers (violence against civilians) omvat onder andere gerichte moorden en ontvoeringen door al-Shabaab, incidenten veroorzaakt door Somalische veiligheidsdiensten, voornamelijk schietincidenten met soms een dodelijke afloop, en incidenten die worden toegeschreven aan onbekende gewapende groepen. ACLED registreert 20 burgerdoden in de categorie violence against civilians. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en overstromingen ontvluchtten en in een minderheid conflict/onveiligheid, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Bay sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Bay in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat je bij een terugkeer naar Bay een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 tot en met 48/7, 57/5^{quater} en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950

en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het algemeen beginsel van de voorzichtigheid en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster gaat vooreerst in op de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Zij gaat in op de beschikbare informatie met betrekking tot de huwelijksposities van Al-Shabaab en past dit toe op haar zaak.

Vervolgens gaat zij in op de motieven in de bestreden beslissing, dewelke zij tracht uit te klaren of te weerleggen.

Zij gaat in op de vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV).

Verzoekster gaat in op het voordeel van de twijfel.

Vervolgens gaat verzoekster in op de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij bespreekt haar profiel als jonge vrouw in Al-Shabaab gebied.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal maakt op 20 mei 2026, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvullende nota over.

3.2. Verzoekster maakt op 20 mei 2026, evenals op 21 mei 2026, ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aanvullende nota's over, waarin zij onder meer bewijsstukken aangaande haar leven in België en een psychologisch attest voegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de 'beoordeling van feiten en omstandigheden' wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.*
- 2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*

3. *Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.*" (cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395).

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende: *"Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag. (...)"* (cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.). Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt: *"Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging."*

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende: *"Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by "public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies". The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children's rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children."* (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12). Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (artikel 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat. Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *"Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind."* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *"Het „belang van het kind" dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit."* Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend

concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster schetst in haar aanvullende nota de evolutie die zij gedurende haar verblijf in België en sinds het indienen van haar verzoekschrift heeft doorgemaakt. Zij gaat hierbij in op de positie van meisjes en vrouwen in Somalië en in het bijzonder in Al-Shabaabgebied. Zij benadrukt dat zij bij een terugkeer na een verblijf in Europa met argwaan en wantrouwen bekeken zal worden.

5.1.2. De Raad wijst erop dat voor de beoordeling van een toekomstige vrees voor vervolging, omwille van de door verzoekster, tijdens haar verblijf alhier, genoten vrijheden en rechten, op dienstige wijze kan worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 11 juni 2024, in de zaak C-646/21, *K.L. t. Nederland*. In voormeld arrest verschaft het Hof van Justitie immers meer inzicht in de vraag of, naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, vrouwen uit dat land, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen, die met name is verankerd in artikel 2 VEU, kunnen worden geacht te behoren tot “een specifieke sociale groep”, wat een “grond van vervolging” vormt die tot verlening van de vluchtelingenstatus kan leiden.

5.1.3. Het Hof van Justitie benadrukt in zijn overwegingen 36 en 37 dat bij de uitlegging van de bepalingen van de richtlijn 2011/95 niet enkel moet worden gekeken naar het algemene opzet en de doelstelling van deze richtlijn, doch tevens naar “het Verdrag van Genève en de andere toepasselijke verdragen als bedoeld in artikel 78, lid 1, VWEU. Tot die verdragen behoren onder meer het Verdrag van Istanbul en het CEDAW [arrest van 16 januari 2024, *Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld)*, C-621/21, EU:C:2024:47, punten 37 en 44-47].” Het Hof van Justitie brengt in herinnering dat, luidens het Verdrag van Istanbul, “de gelijkheid tussen vrouwen en mannen onder meer het recht [inhoudt] van iedere vrouw in op bescherming tegen alle vormen van gendergerelateerd geweld, alsook het recht om niet te worden gedwongen te trouwen, om zelf te kiezen of zij een geloof wil aanhangen, om eigen politieke opvattingen te hebben en deze te uiten, en om eigen levenskeuzen te maken, met name op het vlak van onderwijs, beroepsloopbaan of activiteiten in de publieke sfeer.”

5.1.4. Wat in het bijzonder de vervolgingsgrond “behoren tot een bepaalde sociale groep” betreft, brengt het Hof van Justitie in herinnering dat aan twee cumulatieve voorwaarden dient te worden voldaan, met name

(1) de personen die tot deze groep zouden kunnen behoren moeten ten minste een van de volgende drie identificatiekenmerken delen:

- een “aangeboren kenmerk”,
- een “gemeenschappelijke achtergrond die niet kan worden gewijzigd” of
- een “kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven”.

(2) de groep moet in het land van oorsprong een “eigen identiteit” hebben, “omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd”

Het Hof van Justitie stelt verder: “Daarnaast wordt in de tweede alinea van dat artikel 10, lid 1, onder d), onder meer gepreciseerd dat „terdege rekening [dient te worden] gehouden met genderaspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep wordt geïdentificeerd”. Deze bepaling moet worden gelezen in het licht van overweging 30 van richtlijn 2011/95, waarin staat te lezen dat de genderidentiteit kan samenhangen met bepaalde juridische tradities en gewoonten [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 41].

5.1.5. Wat betreft de eerste voorwaarde, kan in het arrest als volgt worden gelezen:

“42. Wat betreft de eerste voorwaarde voor de identificatie van een „specifieke sociale groep”, als geformuleerd in artikel 10, lid 1, onder d), eerste alinea, eerste streepje, van richtlijn 2011/95, namelijk dat de leden van de betrokken groep ten minste één van de drie daarin genoemde identificatiekenmerken delen, heeft het Hof reeds geoordeeld dat het feit dat iemand een vrouw is, een aangeboren kenmerk is en dus volstaat opdat aan deze voorwaarde is voldaan [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 49].

43. Daarnaast kunnen vrouwen ook aan die voorwaarde voldoen doordat zij een bijkomend gemeenschappelijk kenmerk delen, bijvoorbeeld een ander aangeboren kenmerk, een gemeenschappelijke achtergrond die niet gewijzigd kan worden, zoals een bijzondere gezinssituatie, of een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit dermate fundamenteel is dat van deze vrouwen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven [zie in die zin arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 50].

44. Hierbij veronderstelt het feit dat een vrouw zich daadwerkelijk vereenzelvigd met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen – wat inhoudt dat zij in haar dagelijks leven het voordeel van deze gelijkheid wil genieten – ten eerste, zoals de advocaat-generaal in punt 34 van zijn conclusie opmerkt, dat zij, onder meer op het vlak van onderwijs en beroepsloopbaan, de mate en aard van activiteiten in de publieke sfeer, de mogelijkheid om economisch onafhankelijk te worden door buitenshuis te werken, de beslissing om alleen of in gezinsverband te wonen en de partnerkeuze, vrij haar eigen levenskeuzen kan maken, welke keuzen bepalend zijn voor haar identiteit. Bijgevolg kan het feit dat een vrouwelijke derdelander zich daadwerkelijk vereenzelvigd met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen worden beschouwd als een „kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkene dermate fundamenteel is dat van de betrokkene niet mag worden geëist dat zij dit opgeeft”. Het maakt in dat verband geen verschil dat deze derdelander niet meent een groep te vormen met andere vrouwen uit derde landen of met alle vrouwen die zich met deze fundamentele waarde vereenzelvigen.

45. Ten tweede kan de omstandigheid dat jonge vrouwen uit derde landen in een lidstaat van ontvangst hebben verbleven tijdens een levensfase waarin een persoon zijn identiteit vormt, en zij zich tijdens dat verblijf daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen, „een gemeenschappelijke achtergrond die niet gewijzigd kan worden”, als bedoeld in artikel 10, lid 1, onder d), eerste alinea, eerste streepje, van richtlijn 2011/95, opleveren.

46. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat die vrouwen, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, voldoen aan de eerste voorwaarde voor de identificatie van een „specifieke sociale groep”, als geformuleerd in artikel 10, lid 1, onder d), eerste streepje, van richtlijn 2011/95”

5.1.6. Wat betreft de tweede voorwaarde, kan in het arrest als volgt worden gelezen:

48. Wat betreft de tweede voorwaarde voor de identificatie van een „specifieke sociale groep” waarin artikel 10, lid 1, onder d), eerste alinea, tweede streepje, van deze richtlijn voorziet, die verband houdt met de „eigen identiteit” van de groep in het land van herkomst, moet worden vastgesteld dat vrouwen door de directe omgeving als afwijkend kunnen worden beschouwd en kunnen worden erkend als personen met een eigen identiteit in die omgeving, met name ten gevolge van de sociale, morele of juridische normen die in hun land van herkomst gelden [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 52].

49. Aan deze tweede voorwaarde wordt ook voldaan door vrouwen die een bijkomend gemeenschappelijk kenmerk delen – zoals het feit dat zij zich daadwerkelijk vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen – wanneer de sociale, morele of juridische normen die in hun land

van herkomst gelden tot gevolg hebben dat deze vrouwen wegens dat gemeenschappelijke kenmerk door de directe omgeving als afwijkend worden beschouwd [zie in die zin arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 53].

50. In dit verband moet worden gepreciseerd dat het staat aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat om te bepalen welke directe omgeving relevant is voor de beoordeling of deze sociale groep bestaat. Deze omgeving kan samenvallen met het gehele derde land van herkomst van de persoon die om internationale bescherming verzoekt, of kan meer beperkt zijn, bijvoorbeeld tot een deel van het grondgebied of van de bevolking van dat derde land [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 54]”.

5.1.7. Het Hof van Justitie concludeert in zijn overweging 51 dat: “Hieruit volgt dat vrouwen, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot „een specifieke sociale groep” als bedoeld in artikel 10, lid 1, onder d), van richtlijn 2011/95.”.

5.1.8. Wat betreft de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging, vanwege het behoren tot voormelde sociale groep, stelt het Hof van Justitie, onder meer dat rekening moet worden gehouden met het feit dat “een daad van vervolging in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève onder meer de vorm kan aannemen van een daad „van genderspecifieke aard”, zoals in artikel 9, lid 2, onder f), van die richtlijn is gepreciseerd. Zo bepaalt artikel 60, lid 1, van het Verdrag van Istanbul dat gendergerelateerd geweld tegen vrouwen – dat volgens artikel 3 van dit verdrag als een schending van de mensenrechten en een vorm van discriminatie van vrouwen dient te worden beschouwd – moet worden erkend als een vorm van vervolging in de zin van artikel 1, onder A, punt 2, van het Verdrag van Genève. Voorts verlangt dat artikel 60, lid 2, van het Verdrag van Istanbul dat de partijen waarborgen dat elk van de gronden van vervolging uit het Verdrag van Genève – dus ook de vervolgingsgrond „behoren tot een bepaalde sociale groep” – op gendersensitieve wijze wordt uitgelegd. (zie overwegingen 54-55) en “Zoals blijkt uit punt 36, onder x), van de UNHCR-richtsnoeren inzake internationale bescherming nr. 1, die zien op de gendergerelateerde vervolging in het kader van artikel 1, onder A, punt 2, van het Verdrag van Genève, moeten de bevoegde nationale autoriteiten te dien einde informatie verzamelen over het land van herkomst die relevant is voor de behandeling van verzoeken die zijn ingediend door vrouwen, zoals hun rechtspositie, hun politieke, economische en sociale rechten, de culturele en sociale gewoonten van het land en de gevolgen van niet-naleving van die gewoonten, de frequentie van de schadelijke traditionele praktijken, het voorkomen en de vormen van het gerapporteerde geweld tegen vrouwen, de bescherming die zij genieten, de straffen die de daders van dergelijk geweld worden opgelegd en de risico’s die een vrouw loopt als zij terugkeert naar haar land van herkomst nadat zij een dergelijk verzoek heeft ingediend [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 61]” (zie overweging 61).

5.1.9. De Raad merkt op dat verzoekster bij het verlaten van Somalië in mei 2023 en bij het indienen van haar verzoek om internationale bescherming op 23 mei 2023 ongeveer 14 jaar oud was. Verzoekster is thans nog steeds minderjarig, met name zeventien jaar. Verzoekster verblijft sinds mei 2023 in België, dit is intussen meer dan drie jaar.

5.1.10. Er kan niet worden ontkend dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud geen gewag heeft gemaakt van enige vrees vanwege haar verblijf in het Westen, hoewel zij wel stelde dat zij in Somalië geen enkele vrijheid heeft en daarom niet kan terugkeren (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 17). Evenwel dient te worden vastgesteld dat van een minderjarige verzoekster niet eenzelfde graad van medewerking worden verwacht als van een meerderjarige verzoekster, waarbij er ook rekening moet worden gehouden met het gegeven dat een minderjarige verzoekster minder in staat kan zijn om gedetailleerde verklaringen af te leggen of te begrijpen wat precies van haar wordt verwacht. De Raad merkt op dat de *protection officer* doorheen het persoonlijk onderhoud geen enkele vraag heeft gesteld over verzoeksters verblijf hier in België en op de eventuele impact dat dit zou kunnen hebben op een terugkeer naar haar regio van herkomst. Ter terechtzitting werd verzoekster gevraagd naar haar verblijf in België en de activiteiten die zij alhier ontplooit. Verzoekster verduidelijkt dat zij elke dag naar school gaat, waarbij zij drie dagen per week theorielessen volgt en twee dagen per week praktijklessen. In de aanvullende nota worden ook bewijsstukken gevoegd van de invulling van haar leven in België. Verzoekster geeft aan dat het leven alhier niet hetzelfde is als in Somalië, waarbij zij het initieel heel

moelijk had om zich aan te passen. Zij verduidelijkt dat zij het initieel moeilijk vond om zelf beslissingen te nemen over de invulling van haar leven, waarbij men in Somalië steeds voor haar besliste. Zij geeft aan heel hard te zijn veranderd, waarbij zij zich thans niet meer kan inbeelden dat zij niet langer zelf zou mogen kiezen en beslissen over haar leven.

5.1.11. De Raad stelt aldus vast dat er zich *in casu* tevens meer onderzoek opdringt naar de vraag of verzoekster zich doorheen haar verblijf in België daadwerkelijk is gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen, wat inhoudt dat zij in haar dagelijks leven het voordeel van deze gelijkheid wil genieten. De Raad herhaalt dat er tijdens het persoonlijk onderhoud geen aandacht werd besteed aan de wijze waarop verzoekster haar leven in België invult en al helemaal niet naar de eventuele gevolgen hiervan bij een terugkeer, evenals dat verzoekster ter terechtzitting verklaringen aflegt die wijzen op een vereenzelving met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen. De Raad acht het aangewezen verzoekster meer diepgaand te horen over deze omstandigheden, teneinde te kunnen beoordelen of zij behoort tot de specifieke sociale groep van *“vrouwen, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen”*.

5.1.12. Teneinde te kunnen beoordelen of *“vrouwen, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen”* door hun directe omgeving als afwijkend worden beschouwd, is het vereist de sociale, morele en juridische normen van de Somalische maatschappij in kaart te brengen, met inbegrip van de positie van vrouwen in deze maatschappij. Het staat hierbij aan de bevoegde autoriteiten om te bepalen welke directe omgeving relevant is voor de beoordeling. De Raad stelt alleszins vast dat uit de landeninformatie, zoals deze zich in het rechtsplegingsdossier bevindt – de EUAA *Country Guidance Somalia* van oktober 2025, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus* van mei 2025 en EASO, *Targeted Profiles Somalia* van september 2021 – blijkt dat Somalië kan worden omschreven als een patriarchale en clan gebaseerde maatschappij, waar afstamming wordt bepaald middels de mannelijke bloedlijn en de clan bepalend is voor iemands netwerk en gemeenschap. In het clansysteem worden Somalische vrouwen beschouwd als *“tijdelijke”* (*“transient”*) leden, die noch tot de clan van hun vader noch tot de clan van hun echtgenoot behoren. Somalië is verder één van de meest genderongelijke landen. Vrouwen worden er over het algemeen achtergesteld in de patriarchale sociale maatschappij. Genderongelijkheid in onderwijs, de sociaaleconomische positie, het verhoogde risico om slachtoffer te worden van gender gebaseerd en huiselijk geweld en de uitsluiting van het (politieke) beslissingsniveau dragen bij tot hun veralgemeende en verhoogde kwetsbaarheid. Vrouwen zijn ondervertegenwoordigd in leiderschapsposities in de clans en in de politiek, waarbij hun deelname in het politieke systeem verder wordt gelimiteerd door discriminatie en vijandigheid in de praktijk. Gendergerelateerd geweld is een hoog vertegenwoordigd en aanhoudend fenomeen voor vrouwen in Somalië, met als meest voorkomende vormen schadelijke traditionele normen en praktijken gelinkt aan VGV; kind- en gedwongen huwelijken, fysiek en seksueel geweld, mensensmokkel en huiselijk geweld. Hoewel er bepaalde wetten rechten toekennen aan vrouwen, hebben zij in de praktijk niet dezelfde rechten als mannen en zijn zij systematisch ondergeschikt aan mannen. Somalische vrouwen hebben te maken met ernstige hindernissen bij de toegang tot (rechts)bescherming vanwege de man-gedomineerde systemen, beïnvloed door traditionele cultuur, religie, politieke structuren en hun afhankelijkheid van mannelijke familieleden. Vrouwen hebben in het traditionele rechtssysteem (*“xeer”*) enkel toegang tot de rechtbanken middels een mannelijke vertegenwoordiger omdat zij door de maatschappij niet als een onafhankelijk persoon worden beschouwd, doch wel als vallende onder de verantwoordelijkheid van hun mannelijke vertegenwoordigers. In het traditionele rechtssysteem wordt compensatie voor daden van gendergerelateerd geweld ook veeleer toegekend aan de mannelijke vertegenwoordiger in plaats van aan het slachtoffer. Slachtoffers van gendergerelateerd geweld worden geconfronteerd met gelimiteerde toegang tot en beschikbaarheid van diensten, evenals de stigmatisering en vrees voor de daders, familieleden en de ruimere gemeenschap. Daders van geweld tegen vrouwen worden zelden ter verantwoording geroepen vanwege het gebrekkige rechtssysteem en de prevalerende discriminatoire sociale en culturele normen. De landeninformatie maakt ook gewag van *“significante onderrapportering”* van het geweld tegen vrouwen, omwille van onder meer culturele taboes, stigmatisering, een vrees voor represailles en moeilijkheden om bepaalde gebieden te bereiken en incidenten te verifiëren. Al-Shabaab draagt verder bij aan de beperking van rechten van vrouwen en hun bewegingsvrijheid.

5.1.13. Rekening houdend met het voorgaande, waaronder het arrest van het Hof van Justitie van 11 juni 2024, in de zaak C-646/21, *K.L. t. Nederland*, de specifiek aan verzoekster toebehorende persoonlijke

omstandigheden en de algemene context van Somalië, stelt de Raad vast dat de in de huidige fase van de procedure voorliggende elementen de Raad onvoldoende toelaten om een compleet en correct beeld te krijgen van het geheel van verzoeksters omstandigheden, zodat het ook niet mogelijk is om een beoordeling te maken van het risico bij een terugkeer.

5.2. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

5.3. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES